

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 920. sz. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. félévre 2 frt. negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térrért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petisoronként 10 kr.

A kisvárosi mandarinok.

(Első közlemény.)

Az ember egyik szemével nevetni tudna, másik szemével pedig sirhatna, a midőn látja, mily excentrikus magatartást tanúsít azon társadalmi osztály, mely nálunk épp úgy, mint más kis városokban, bohóczerü fitogtatással elfoglalja a társadalom diszhelyeit, de azon komoly és fontos kötelességekről, melyek e kiváló helyzettel vele járnak, tudni mit sem akar.

Mint hányják-vetik magukat; mennyire vigyáznak, hogy magatartásuk, a roccó idejére emlékeztető attitűd, képzelt méltóságukkal összhangzásban legyen. Mikép ágaskodnak lábujjhegyre, hogy valahogyan kiemelkedjenek a közönséges halandók tömegéből; milyen kegyesen fogadják a „néposztály“ alázatos hajlongásait! Oh, mindez világos jele annak, hogy elvitázhatatlan mandarin-ságuk teljes tudatában vannak és hogy soha pergamentra nem irt kiváltságaikat sérthetetlennek tartják.

Akad-e közöttünk valaki, a ki őket disz-polcuktól és kiváltságaiktól megakarja fosztani? — Mi nem ismerünk senkit. Nem bánjuk mi, ha a közöttünk levő mandarinok összes serege büszkén trónol társadalmunk lejtőjének legmagasabb fokán; nem irigyeljük tőlük azon alázatos hajlongásokat és ecetizű bókákat, melyekben részesülnek. Átengedünk nekik mindennemű kitüntetés és ezennel kifejezést adunk lelkünk legmélyebb rejtekében élő azon meggyőződésünknek, hogy a mandarinok, akár kék, fehér vagy zöld vér folyik is ereikben, istennek kiváló teremtsései.

Hanem — s ez az, a mi könyeket csal ki szemeinkből — mi haszna van a zentai társadalomnak abból, hogy kebelében mandarinok léteznek? Hol vannak a közjólétet előmozdító azon intézmények, melyeket ők léptettek életbe? Hol látni hazafias munkálkodásuk nyomait?

Szegény városunk intézményei kétségbe ejtőleg bomladoznak! Mit csinálnak mandarinjaink közül azok, kik a zöld asztal mellett ülnek, hogy a bomladozó fölözsláznak eleje vétessék? E lapok minden egyes számában újabb és újabb panaszok olvashatók a községi ügyek körül elkövetett olyan mulasztások és visszaélések miatt, mik községi életünket a végenyészet felé sodorják. Mit tesznek a mandarinok, kik mindenütt a diszhelyeket foglalják el a végből, hogy törvényes rend váltsa föl a zavarodást, vagy hogy az aggódó polgár kétkedő lelke megnyugtatót találjon?

Társaséletünk melege egész a fagypontra szállt alá, sehol sincs csak egyetlen egy elem is, mely némi jegecedést idézne elő, de mindenütt sűrűn burjánzik számos méreggomba, melyek az organizmust végképen elpusztítják. Mi történik a hangadó mandarinok részéről, hogy a rohadás föltartóztassék és hogy városunk életerős és művelt elemei összetömörüljenek és összetartsanak?

Sehol a haladásnak legkisebb jele, még csak nyoma sincs annak, hogy valami gyógyhatásos fűszál fejét kihajtotta volna.

Mit tettek eddig — ha már a községi ügyeket végkép lerázták nyakukról — a közműveltség emelésére és terjesztésére nézve? Igyekeztek-e egészséges közszellemet teremteni? Fölkarolják-e a jót és a szépet a publikum lelki épülése végett? Részletetik-e kellő figyelemmel a hazai literatúrát? Kísérik-e figyelemmel a helyi népoktatás mozanatait?

Humanisztikus törekvésekről szó sem lehet; egy jótékony nőgyelet volt, az is megbukott. Mindenütt a halál fagyos keze mutatkozik.

Hát az istenért, mit tesznek a büszke mandarinok, hogy mind e szomorúságtól megszabaduljunk?

Sajnos megütődéssel mondhatjuk: nem tesznek éppen semmit!

(Második közlemény következik.)

(P. L.)

Korai dinnyetermelés.

A mai időben a kertészet bármely ágát ugyszólván művészettel kell üzni; mert csak akkor várhatunk hasznot, ha egy bizonyos terményt a szokottnál előbb állítunk a fogyasztók rendelkezésére, akkor, midőn még ujság, — vagy pedig oly minőségben mutatjuk be, melyben az eddig még nem tapasztalt legmagasabb fokú élvezetet nyújtja.

Igy a dinnyetermelés is csak akkor lesz a kertészetben jövedelmező, ha a dinnyét jó korán és hozzá jó minőségben állítjuk elő.

Ezzel nem azt akarom mondani, mintha a termelést — főleg — a hajtató ládák alatt ajánlanám általánosan, mely ládában bizonyos változatok, igaz, hogy a tökéletesség legmagasb fokát érik el, — hanem azon eljárást óhajtom megmutatni, melylyel a hajtató ládákat csak ideiglenesen veszzük igénybe, akkor, midőn abból — például március közepén — a plántákat más hajtató ágyakba átültetjük, a melyben a dinnye-plánták kisézése után egyéb növények még tovább tenyészthetők.

A korai dinnyetermelésnél követett ezen eljárásom dióhéjba szorítva a következő.

Ugy március közepén, midőn valamelyik hajtató ágyból a plántákat kiültetjük, a plántaföldet a 60 ctm. vastag trágyaréteggel együtt elhordatom, és az egész hajtató ágyat felerészben friss, felerészben korhadt lótrágyával rendszeren újra megtöltöm; a szükséghez képest pedig vízzel rétegenként meglocsolom. Ezután a hajtató ládák fölrakásával az ágyat 10 ctm. vastagon plántafölddel beboritom, az ablakok föltétele után pedig a ládák környékét trágyával rakom körül.

Mielőtt azonban ily új hajtató ágyakba ültetnénk valamit, jó megvárunk, hogy első hevét kiadja.

A hajtató ágyak ily módon való elkészítése előtt készítsünk olyan négyszögletes ládákat, melyek 25 ctm. magasak, a felső részen 25 ctm., az alsó részen pedig 30 ctm. átmérőjűek és könnyedén szögelt átfurkált fenékek bírnak. Jól használhatóak az ócska méhkasok, vagy más fűzesszöböl font hasonló méretű kerek kosarak is.

Bármelyikét használjuk, főleg arra vigyázzunk, hogy a fenékre mohot és azután trágyával leöntött 2—3 éves átrostált fészekföldnek való compost-trágyát rakjunk.

Az ekként megtöltött ládákat (méhkasokat vagy fűzesszöböl font kosarakat) rakjuk be egymás mellé az első hevétől megszabadult hajtató-láda-

A közöket jól korhadt trágyával töltsük be, hogy az alsó melegség visszatartassék.

A beállított ládákat vagy kosarakat azután vessük be azon legjelesebb dinnyeváltozatok magvaival melyeknek gyümölcsei a szakértők vágyait is túlhaladják; mert a nagy fáradsággal és gond- dal nevelt dinnyéinkért csak úgy kérhetünk és kaphatunk magas árat, ha azok koraiságuk mellett még finomak is. Ily változatokból minden ládába egymástól egyenlő távra vessünk el lapjára fektetve négy ép, egészséges, jól kitejlődött magot és takarjuk be 1—2 ctm. vastagon compost-földdel. Ezután a hajtató ládát földjük be ablakkal és takarjuk be szalmaborítékkal; — a kellő szellőztetésről azonban azon esetben, ha a trágya túlhevítene, gondoskodjunk; mert azon növények, melyek a nagy hőség következtében gyorsan és halvány színnel kelnek ki, nem élethevalók.

A magvak 7—10 nap alatt csírázni kezdenek, mely időtől kezdve a fiatal növényeket az erős napfénytől az üveglakok bemeszelésével, a nagy hősegtől pedig a szellőzéssel óvni kell.

Midőn a növénynek már három csipkés levele van, a harmadik csipkés levél az indavéggel együtt éles késsel lemetszendő és a sebhely faszén-porral behintendő. A mint ezen metszés sebe behegedt és a megmaradt két csipkés levél hóna alul a főindák kifejlődni kezdenek, egy-egy ládában csak a két legerősebb plántát hagyjuk meg. Nyolc—tíz nap alatt a főindák 20—30 ctmre kifutnak, melyek a negyedik levéllel együtt, hogy ezen főindából a második és harmadik levél hóna alul a termelő mellékindák kihajtása előmozdittassék, elcsipendők.

Ugy május első hetében, midőn már a föld is kezd fölmelegedni, a növények a szabadban állandó helyükre jönnek; ekkor már többször virágok földik.

A kertben a dinnye növényeket leghelyesebb lugasok ele ültetni, — mert itt csendes meleg helyet kapnak, a nélkül, hogy szárító melegnek lennének kiteve, a mi a falak mellett való fekvésnél fordul elő és nem igen jó.

A szabadba ültetés előtt 6—7 nappal ásunk 40 ctm. mély és 50 ctm. átmérőjű lyukakat, melyeket 15 ctmre lótrágyával, 10 ctmre lomb- vagy elkorhadt trágyával töltünk meg. Ezekre a legjobb compost-földet tegyük. Mikor pedig a trágya melegíteni kezd, a fészek középpontjára helyezük a hajtató ládából kivett plántás-ládákat, olyformán, hogy a fenék deszkát a fészekbetétel után vigyázva huzzuk ki, a láda oldalait pedig veres- sük meg, hogy a föld onnan elváljék.

Ezután a ládát a felső széléig a legjobb compost-földdel úgy vesszük körül, hogy az egész fészek felülete 20 ctmre emelkedjék a föld színe fölé. Miután a ládákat vigyázva fölástuk és a növényeknek netán még kilátszó gyökereit betakartuk, a fészek területet úgy rendezzük el, hogy az 100—130 ctm. átmérővel a föld színén fölül 20 ctmre emelkedjék.

Ezen átültetés után az egész fészket locsoljuk meg jól és borítsuk be 3 ctm. vastagon teljesen korhadt juh- vagy lótrágyával, hogy a fészek földje ki ne száradjon és hogy a fekete trágyaboríték a nap sugarainak melegét fokozza.

Minden fészek növény fölé egy üvegharagot helyezünk, a légmérsékletet pedig a szükséghez képest a harangok föltámogatásával vagy leeresztésével szabályozzuk. A harangok még akkor is a növények fölött maradhatnak, amidőn az indák már kifutottak; csak hogy ilyenkor már három ágásra kell a harangokat helyeznünk, hogy a gyümölcsök lehetőleg alája esve élvezzék a nap sugarainak melegítő hatását.

Az indák harmadik kurtitását akkor kell végezni, midőn a gyümölcsök tyuktójas nagyságuak; — ilyenkor minden gyümölcsöt termo indát — a gyümölcsön túl — a levéllel együtt elcsipjünk, mely műtét után a növény minden nevelőképeségét a gyümölcsök kifejlésztésére fordítja.

A gyümölcs nagysága a fajoktól és a műveléstől függ és trágyalével való öntözéssel fokozható, mire 10—12 liter porrá tört galamb- vagy tyuktrágya 100 liter vízben föloldva igen alkalmas keverékül szolgál. Csak hogy ebből hetenkint elég kétszer locsolni; közben pedig patakvízzel vagy olyan kutvízzel locsoljunk, mely 1—2 napig már kádban állott. Meleg napokon, különösen ha az éjék is forrók, naplemente után igen jó a növényeket bepermetezni, de csak annyira, hogy csupán a föld feletti részek kapjanak a vízből. Ez által a gyümölcs minősége nagyban emelkedik.

A fészkek-földek kellő nedvességét legtermészetesebben a szivárgás által való öntözéssel szabályozhatjuk, még pedig sík területen olyformán, hogy a föld színén fölül a megülepedés után 10—15. ctm magasan fekvő, 100—130 ctm. átmérőjű fészkeket 20 ctm. széles kör-árkokkal vesszük körül és azokba a dinnye sorok között végig futó vízvezető árkokból annyit eresztünk be, a mennyi az időjárás viszonyai szerint a gyöngébb vagy erősebb nedvesítéshez szükségesnek mutatkozik.

Olyan halmos helyeken, ahol a víz el nem vezethető, ott a fészkek halom felőli oldalán készítsünk oly félkör alakú árkot, mely a fészket csak félig öleli át; ezen árkokat lássuk el azután a szükséges vízzel, melyből az az egész fészkekben tovább fog szivárogni.

A szivárgásra alapított öntözés a felülről való öntözésnél határozottan jobb, — azért, mert ha a locsolás virágzás idejében vált szükségessé, akkor az öntöző kannák használatával megejtett locsolással a virágok himporát lemoshatjuk és megsemmisíthetjük; emelleg a nővirág megtermékenyítése ritkán jöhet létre, és így kevesebb dinnyét nyerünk. Másodszor a gyökerek sokkal jobban és erőteljesebben fejlődnek akkor, ha a föld hajcsövességénél fogva alulról fölfelé vezetheti a vizet és utjában a gyenge gyökérhálózatot föloldott tápanyagokkal első sorban látja el: — míg ellenkezően: a fölülről locsolt víz tápanyagait annál jobban veszíti, minél mélyebben szivárog le a földbe.

Ezen eljárással a növények kitünően tenyésznek, korai is finom gyümölcsöket érlelnek, melyekért azután a kedvelők a magas árt szívesen megfizetik.

Megvagyok győződve arról, hogy a korai dinnyetermelés a leírt módon kifizeti magát, és az így nemcsak a kertben, de a szabadban való dinnyetermelésnek is hasznos lehet; mert a korai dinnye termelése csekély költséggel igen nagy mértékben üzhető.

Z e n e.

A zene a jelenkor legelterjedtebb művészete, melynek átértése ma minden művelt embertől jogosan megkövetelhető.

Hála a kultúra terjedésének, már lejárt azon idő, midőn a magyar ember bizonyos előítéletben elfogulva nem akará fiát zenére tanítani.

A „ZENTAI ELLENŐR” TÁRGÁJA.

Szokratesz halála.

(Pláton után.)

Midőn pedig megmosakodott, eljöttek hozzá gyermekei, mert két gyermeke, egy kis és egy felnőtt fia vala, valamint a házbeli nők is és azoknak Kriton jelenlétében beszélte el és parancsolta meg mindazt, a mit akart. Aztán a nőket és gyermekeiket elbocsátá, maga pedig hozzánk jött. És már közel volt a virradat, mert sok időt töltött fönn. Amint bejött, leült és ezután már többé velünk nem vitakozott. Nemsokára jött a bírak küldönce s eléje állva így szólt: „Remélem, nem fogsz rám neheztelni és haragudni, óh Szokratesz, mint mások akkor, a midőn előttük kijelentém, hogy a bírak a mérge megivását parancsolják. Mert tudom, hogy te a legnemesebb, legjámorabb és legjobb vagy mindazon férfiak között, kik valaha éltek; tehát most ne neheztelj rám, — hisz ismered, kik ennek okai — hanem amazokra. Most tehát minthogy tudod, mit jöttem jelenteni, légy üdvöz! és igyekezzél minél könnyebben eltűnni azt, a mi elkerülhetetlen.“ A hírnök szemébe könyek toltak, aztán megfordult és szótlán távozott. Szokratesz pedig utána tekintvén: „Te is légy üdvöz! — mondá — a parancsot teljesíteni fogom.“ És aztán felénk fordulva így szólt: „Milyen jószívű ez ember; mindig eljárt hozzám fogságomban, beszélgetett velem, egyik legjobb emberem volt s most is mily szánakozólag könnyezett miattam. De rajta, óh Kriton, engedelmeskedjünk neki, és vizsgálja meg valaki, készen van-e a mérge, s ha nem kész, készítsék el.“ Kriton pedig így felelt: „En úgy tudom, óh Szokratesz, hogy a nap még a hegyek ormain áll s nem nyugovék le; és azt is tudom, hogy

tatni, mert szerinte az cigányhoz illő foglalkozás lett volna.

Talán egy művészet sem bir oly művelő hatással a kedélyre és képzelemre, mint a zene, mely még csak lassan kezd társadalmi életünkben lábrakapni.

Ennek terjedésére a nagyobb városokban fontos szolgálatot tesznek a dalárdák és a műértők által rendezettni szokott hangversenyek.

A kisebb városokban, melyekhez Zenta is tartozik, zenei élet ugyszólván nem is létezik. Kevés úri háznál van zongora; s ha az egymással barátságos viszonyban álló családok hébe-hóba összejönnek is, nem igen zongoráznak, hanem kávéznak, pusztítják a befötteket, mások becsületét szapulják és a cselédek roszasága fölött vitakoznak. A zongora inkább butorul szolgál, mely a szobának dísz ad, mint művészi élvezetek forrásul.

A hegedű nálunk csak a cigány kezében szól; ritkán, egy-egy nagyobb halpaprikás alkalommal veszik el a hegedűhöz értők a primástól, hogy „borközi állásban“ egy pár darabot eljátszanak a mulató társaság előtt.

Flóta nincs az egész városban. Vannak ugyan szerencsétlen flótások, de ezek köztudomás szerint nem az e hangszer kezelésében való jártasságuk után nyerték nevüket.

Ilyen körülmények között tisztelnünk, becsülnünk és fölkarolnunk kell minden kezdeményezést, mely a zene kultiválása iránt a közhangulatot ébreszteni és sarkalni van hivatva.

Orómmal konstatáljuk, hogy a kezdeményezés nálunk végre-valahára megtörtént és pedig a „zentai zenekedvelők egylete“ részéről, mely mult pénteki hangversenyével mint úttörő lépett föl a tulajdonképeni zeneművészeti életnek Zentán való megteremtése tekintetében.

Megvalljuk, nem minden aggodás nélkül tekintettünk a zenekedvelők első beköszöntője elé. Feltűnik, hogy a nemes kezdeményezés elhamarkodva történvén, az esetleges fiaskó utját szegi az e téren való további haladásnak.

Az események azonban félelmünk és aggodalmunk alpnélküli voltáról győztek meg bennünket. A föllépő egylet sikere teljes volt és zenekedvelőink oly eredményekre mutathatnak, melyek nagy horderővel bírnak arra nézve, hogy a zene ápolásának Zentán szép jövőt várassunk. De térjünk a dologra!

A Gerber-féle sörcsarnok péntek este 7 órakor még tömve volt sűrű vendégekkel. Az estély 8 órára lévén hirdetve, a sörcsarnok tulajdonosa, ki maga is tagja a zenekedvelők egyletének, a szobákat előbb kiszellőztetni akarta és távozásra hívta föl a közönséget. A vendégek nagy része elment, de többen nem hajtottak a fölhívásra, hanem ott maradni akartak. A vendéglős azonban nem tágitott, hanem a pincérek és udvarosok segítségével szétverte őket s az ajtókon kilökdöstette, csupán néhány befolyásosabb műbarátot hagyván bent, kiket a söprés következté-

mások is, kik halálra voltak ítélve, csak igen sokára itták ki a mérget azután, hogy ezt megparancsolák nekik; előbb jól ettek és ittak s kívántak bizonyos emberekkel beszélgetni. Tehát te se siess, mert van még idő!”

Azonban Szokratesz felelé: „Elhiszem, óh Kriton, hogy azok így cselekedtek, mivel azt hitték, hogy az nyereség reájok nézve, de én ezt nem teszem. Nem hiszem ugyanis, hogy valami előny háramland rám abból, ha valamivel később iszom ki a mérget; sőt valóban nevétségesen cselekedném az által, hogy élni kívánok akkor, midőn már életem semmit sem ér. Engedelmeskedj tehát és ne cselekedj másként.“

Kriton pedig ezeket hallván, intett a közel álló gyermeknek; és a gyermek kiment s miután sogaig dörzsölte a mérget, bejött s át akarta adni azt pohárba ledörzsölve. Szokratesz amint meglátta a fiut: „Te értesz ehhez, — mondá neki — óh jámbor, mint kell tehát tenni?“ „Semmi mást, — felelé amaz — mint meginni és aztán járkalni addig, míg el nem fáradnak lábaid; ekkor le kell feküdni s a többi magától megy.“

És ezután az ifju oda nyujtá a pohárt Szokratesznek, ki igen nyugodtan vette át s a nélkül, hogy reszketett vagy arcában megváltozott volna, úgy, amint rendesen szokta volt, mosolygva az ifjura pillantva mondá: „Mit szólsz, óh Ektekatesz, vajjon szabad-e ez italból valamennyit kiönteni?“ „Annyit dörzsöltünk le, — felelé az — óh Szokratesz, csupán, amennyit a megivásra elégnék gondoltunk.“ „Tudom, — mondá emez — de az istenekhez könyörögni csak szabad s talán kell is, hogy a másvilágra való költözés szerencsés legyen? En is könyörgök tehát!“ Alig hogy így szólt, föiemelte s nyugodtan kiitta a mérget. Körüllünk pedig sokan, a kik eddig még elég erősek voltak könyeiket visszatartatni, amint látták, hogy iszssa és kiitta a mérget,

ben keletkezett por és a szellőztetéssel járó „levegő áthuzódás“ (zug) nem látszottak zsenirozni.

Pontban 8 órakor tehát minden nagyobb baj nélkül megnyitattak a termék a közönség előtt, mely a terített asztalokat csakhamar ellepte.

A működő tagok 1/2 órákor vonultak be L. A. cipész és egyleti karmester vezetése alatt. Mindössze heten voltak: az említett karmester, K. J. üvegkereskedő, G. S. gyógyszerészegéd, B. A. pék, a sörcsarnok tulajdonosa, egy ember a citerásbandából, E. K. hajózási hivatalnok és K. B. rendőri tisztviselő.

Mindegyik kezében egy-egy üres kis pálinkás üveg volt, kivéve a karmestert, a citerást és az üvegkereskedőt. A karmester intésére négyen a pálinkás fityókákat ajkuk alsó részéhez illesztették és fúvára készen várták a kezdő ütemet. A karmester, a citerás és az üvegkereskedő az alatt baltenyerükből tölesér alakot formáltak s azt szájukhoz emelték melyet, erős szívásokat téve, majdnem a pukkadásig fölfújtak.

A második jelre megkezdődött az isteni zene. Magasztos lélekemelő hangok! A négy pálinkás fityóka andalgó, méla „lu-lu-ja“ a három fölfútt pófa valamivel élénkebb „brekekekeke“-jével oly szép harmoniába olvadtak össze, melyben a csendes áhitat merengésétől a szenvedély leghatalmasabb kitöréseig az érzelem minden árnyalata kifejezésre jutott.

Lent a tükös-tó partján képzelte magát az ember, midőn nyári alkonyatkor, a csendes, tükös-síma, zöld békanyállal beborított vízfölületen ki-kiütik fejeiket a tavak négylábu dalárai és karban éneklék szerafikus melódiáikat.

A hatás, a mit a körülbelül félórán keresztül erősen fújt műdarab a közönségnél keltett, leírhatatlan. Asztalok, székek, poharak, üvegek döltek a görcsös kacagás és a kézzel-lábbal való kapálódzás következtében.

Nagysokára csendesült le a publikum, midőn a kar, ahogy jött, a konyhán át, kivonult. Ennyit a zentai zenekedvelők első hangversenyéről.

Meglehetünk vele elégedve; várakozásunkat kielégítette, sőt fölülmulta. A működő tagok megtettek mindent, mit körülményeik engedtek. A művészet iránti nemes lelkesedés vezette őket, lendületes szereplésüknek az kölcsönzött szárnyakat. Sikerök szolgáljon biztatól további haladásukra, melyre művészi tekintetben már elég garanciákat szolgáltatattak. Most már a közönségen a sor, hogy ezt a további haladást támogatásával lehetővé tegye, hogy ő is hozzájáruljon a zenekedvelők egyletének fölvirágztatásához.

K ü l ö n f é l é k .

— A r e s t a u r á c i ó n a k, valamint a községi képviselőválasztásoknak, az új községi törvény életbeléptetéseig való elhalasztása iránt legutóbb hozott közgyűlési határozat foly-

szintén könyezni kezdtek s nemcsak ezek, hanem én is önkéntelenül sirni kezdtem, jöllehet nem az ő hanem a saját sorsom miatt; mert most láttam, mily férfiu méltott engem barátságára. E közben Kriton, ki már nálammal előbb sem bírám mérsékelni könyeit, hangosan zokogott, valamint Apollodorosz is. Es sirt és jajgatott minden jelenlevő, kivéve Szokrateszt, a ki ezt látván: „Mit csináltok, — mondá — csodálatos barátaim; én a nőket épp azért küldtem innen el, hogy ilyet ne tegyenek, mivel azt hallottam mindig, hogy nyugalomban jó meghalni; legyetek tehát csendesen és ne buslakodjatok!“

És mi őt hallva, tartóztattuk könyeinket, ő pedig föl s alá sétált, mignem, mint mondá, bokáiban fájdalom állott be. Ekkor lefeküdt, mert így mondta amaz ember; kevés idő múlva hozzá lépett a férfi, ki neki a mérget adta, s megnézte lábát és térdeit. Majd pedig megcsipte lábát, kérdvén, hogy érzi-e? Szokratesz pedig felelé, hogy nem. Ezután térdeit csipte meg, s aztán mutató nekünk, mint hidegszik és merevül teste. Ő maga is nézte és mondá, hogy a midőn a hidegség a szivig hatol, akkor ki fog mulni. Midőn tehát már közel volt végéhez Szokratesz, felénk pillantva így szólt: „Óh Kriton, Aszklepiosznak egy kakással tartozunk; adjátok meg s el ne mulaszszátok.“ „Meg lesz, — mondá Kriton — de kerlek, szólj még valamit!“ E kérésre azonban ő már mit sem felelt, s kevés idő múlva ereje egészen elhagyván, a fekhelyre hanyatlott, mire testét letakarta a férfi. Kriton ezt látva, oda ment s befogta száját és szeméit.

Igy halt meg, óh Ekbekratesz, a mi barátunk, azon férfiu, ki mindazok között, a kiket ismerünk s a kikkel érintkezünk, a legigazságosabb és legbülcsebb vala.

(Görög eredetiből.)

tán, több városi képviselő részéről kérvény intéztetett az alispánhoz, melyben a restauráció és a képviselőválasztások megejtése, illetve az ez iránti előintézkedések megtétele sürgettetik. A kedvező eredmény iránt — jogállamban élvén — nem lehet kétségünk, mert föl kell tennünk az alispánról, hogy tudni fogja törvényszabta kötelességét s azonnal intézkedik. Egyelőre ennyit tartottunk szükségesnek kijelenteni a kedélyek megnyugtatóására.

— Érdekes zeneestélyek. Ifj. Erdélyi Náci országos híru zenekara f. hó 30. és 31. napjain (kedden és szerdán) két zeneestélyt ad Zentán a nagyvendéglő éttermében. A nálunk is sokak által ismert kitünő cigányzenekar gazdag műsort fog a két estén lejátszani s a többi közt előadja a régi Rákóczy-nótát és a kuruc-nótákból egy általa összeszedett érdekes ciklust. Az élvezetes estekre fölhívjuk közönségünk figyelmét.

— Tűz volt dr. Malesevič István ur házában két izben is egymásután. Folyó hó 20-án este ugyanis az udvarban levő fűtőszalma gyuladt ki, mit azonban, mielőtt a tűzoltók oda értek volna, Dudás A., Buza N. és Illits P. gyorsan elnyomtak. Mint szegénytelen hanyagságot fölemelítjük, hogy a városházánál ez alkalommal sem volt előfogás, s hogy a szivattyút maguk a tűzoltók voltak kénytelenek végigcipelni. Másnap ugyanott a padláson támadt tűz; de a gyorsan érkezett segély itt is elhárította a nagyobb veszélyt. A gyújtogató, mint értesülünk, dr. Malesevič ur szolgálója volt, ki piromániában szenved és a kit bővebb megfigyelés végett a kórházba kellett szállítani.

— Halálozás. Gráf G. Gusztáv, a legutolsó gyerek által is ismert vendéglős, a jó öreg Gusztó bácsi, f. hó 21-én éjjel hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése 23-án délelőtt volt szép számú közönség részvevése mellett. Áldás és béke lengjen a jó Gusztó bácsi porai fölött.

— Purim. A zsidók farsangja, a purim-ünnep mult vasárnap volt. Szokásaikhoz híven ez idén is több helyen jeles multságokkal ülték meg ünnepüket. Legrosszabb purimja volt azonban egy szegény zsidónak: Klein Mayernek, ki nek az új soron lévő háza azon éjjel, dacára a zuhogó esőnek, földig égett.

— Verekedés volt egyik külvárosi kocsmában, melynél bizonyos Ruza nevű parasztleányt életveszélyesen megszurkáltak. Az ügy a fenyegető eljárás bíróság elé került.

— Gyász híre. Zottományi Sándor zombori kir. törvényszéki bíró urat, a mi volt szeretett járásbíránkat, a ki a jogszolgáltatás terén mint aranytisztja jellemű, pártatlan, munkás hivatalnok, a társaséletben pedig mint jókedélyű, finom, derék, gavallér uriember igen jó emléket hagyott nálunk maga után. — szomorú gyászeset érte. Nővére Zottományi Erzsébet, özv. Vereszkó Antalné, f. hó 18-án elhalt. Béke hamvaira.

— A rendőrség ellen lenne egy kis panaszunk. Nagyon sok háztulajdonosnak ezelőtt mintegy két hónappal idéző végzéseket késbesítették. Ezek az idéző végzéseken az állott, hogy Tóth Szuszogó József belbiztos följelentett bennünket a házaink előtti járdák tisztátalan volta miatt. A rendőrfőkapitány ur tehát, ki az idéző végzést nem is sajátkezűleg írta alá, hanem aláírását bizonyos miniszteri rendelet ellenére (melynek száma hamarjában nem jut eszünkbe, különben kedveskedtünk volna vele a kapitány urnak, ki a Ő-okat, mint halljuk, igen kedveli) csak egy stamplia segítségével bigyesztette az „igazság“-ra, ismételtük, a rendőrfőkapitány ur tehát ránk parancsol, hogy ezen vádfölgelentés folytán ekkor és ekkor okvetlen jelenjünk meg, különben elővezettet. Hogy e csufság rajtunk, tisztességes belvárosi polgarokon meg ne essék, igyekeztünk a nagyfontosságú tárgyaláson megjelenni. Az inkvizitórius eljárás folyama alatt a tárgyaló kapitány ur részéről a flaszter mocskos volta fölött kifejtett nagyképű juridikai fontoskodásról, a jogok és jogelvék szakszertű, de nekünk laikusoknak unalmas feszegetéséről, melyekkel a bonyolódott kihágási ügy gordiusi csomóját — a tévedés vesztélyének nem minden félelme nélkül — kettévágni igyekezett, ezuttal hallgatunk. Hanem arról már szólanunk kell, hogy ítéletet nem kaptunk. Azzal bocsátottak el bennünket, hogy az ítélet jönni fog, csak várjunk. Vártunk két hónapig. A napokban végre megjött az ítélet; azaz nem maga az ítélet, hanem egy újabb idéző végzés, mely szerint újra a kapitányság elé citáltatunk. Ott majd az ítéletet teljes ülésben (Bán, Komáromi, Baresy, Kuthy, Matyók, Babócs) fölolvassák, illetve kihirdetik. No kérem, ez már mégis csak

egy kicsit sok. Három darab tökhaj, egy törött kanta-fül és egy avittas kötőfékdarab miatt, melyek járdáinkon állítólag a közlekedést akadályozták volna, azt hisszük elég, ha az ember egyszer fenyegettetik az elővezetettessel. Mert kérem a polgárnak más dolga is van, mint folyton a városházára járni. Inkább eltűrtük volna, hogy meghallgatásunk nélkül egy-két forint bírsággal sújtsanak, a helyett, hogy dolgainkban kétszer is akadályozzanak és a sok tentát és papírost fogyasztszák. Nem-e jobb lenne spórolni ez utóbiakban a városházánál. Mi azt hisszük, hogy igen! A deficit már itt van; a közkötség pedig — hogy nagy hazánkfia Széchenyi szavait idézzük: nem volt, hanem lesz. Több belvárosi háztulajdonos. (Beküldetett.)

— József-nap (márc. 19.) alkalmából városunkban is több helyütt volt tisztelgés, üdvözlés és vendégség. A többi közt az önkéntes tűzoltó-század Matkovics József urnál, mint főparancsnoknál csinált esteli szerenád; a gymnáziumi ifjuság pedig dr. Kuthy József igazgató urat tisztelte meg dal- és dikcióval. Az igazgató ur ugyane napon egy a tanári kar, az iskolaszéki elnök- és másokból álló díszes társaságot a Homai-féle vendéglőbe invitált meg barátságos estebédre, mely fényes vendégtornak is beillt s pezsgők és perorálások között hajnalig tartott.

— Ó Kanizsán, a f. hó 16-án tartott rendes havi közgyűlésen, 34 szavazattal 4 ellenében elhatározatott, hogy, tekintve Zentának kunktátor-kodását, mely egyáltalában a horgosi irány mellett kedvezőleg nem szól; tekintve továbbá Ada község képviselői gyűlésének határozatát, mely a szabadkai irányra megszavazott 125 ezer forintot nem hajlandó megadni s így a tiszai vasut nem tudni hol késik az éji homályban: Ó-Kanizsa község igen nagy szükségét érezvén a vasuti összeköttetésnek, Horgostól, mint legkedvezőbb ponttól, saját költségén, a gőzhajó-állomásnak vis-à-vis föllállítandó indóházig rendes vágány vasutat kiépíti. E kiépítésre már egy cég meg is nyeretett. Az ezen építkezés, úgy a Török-Kanizsánál a Tiszán létesítendő hid föllállításával járó költségek fődözésére 250 ezer forintnyi kölcsön fölvétele határozatott. E határozat fölött, minthogy igen rég érzett szükségem lesz hivatva segíteni, általános az öröm.

— Beküldetett. T. Szerkesztő ur! Gyakran van alkalmam tapasztalni, hogy a leg-sötétebb éjszakákon át még csak a piactér sincs kivilágítva. Természetesen annál kevésbé vannak fölgujtva a lámpák a mellékutcákon. Legyen kegyes tehát a tek. Szerkesztő ur jelen soraimat annak jelöl b. lapjában közzétenni, hogy én a sötétségnek még éjjel sem vagyok barátja, s hogy másrészt talán a hatóság erélytelensége sem akkora még, mikép a kivilágítási vállalkozót kötelelenségének eleget tenni nem kényszeríthetné. Tisztelettel M. K. zentai lakos.

— A Károly gyerekek, ki csak nem rég vált meg az itteni első zenekartól, haza kívánczik. Zomborból levelet írt volt bandájának, melyben utiköltséget kér. Ezt a banda alighanem meg is adja és a zentaiak ismét gyönyörködhetni fognak kedves primásunk szívhezszóló hegedűjátékában. Az első zenekar különben már szerződött egy új primás, a kit igen dicsérnek. Majd meglátjuk, mit tud az illető. Fölemelítjük még, — ha már benne vagyunk — hogy Sándor második-primás cigányaink közakarattal kinullázták a zenekarból.

— Uj sörösarnok. Homai János jóhíru vendéglősünk csinosan berendezett sörösarnokot is nyit az általa bírt Magyar Király szállodában.

— A városi földek haszonbérbeadását beszűntették. Nem akar senki földet bérelni. A kik szándékoznak is, igen alacsony bért ígérnek. Azon földek, melyek a mult évben 30 forinton keltek, ma 20 forintért sem adhatók ki. Hej, de sokat segítenének most azon ezreknek a kamatai, melyek, mint a boldogult Zentai Híradó mondta, csak azért vétettek ki a takarékpénztárból és pocsékolattak monumentális haszontalanságokba, hogy Mihálkovits és Szabó László rajtuk ne nyereszkehdessenek. De hát persze most már minden késő! Annyi bizonyos, hogy a tapitók elsején ismét aligha fognak pénzt kapni.

— A blak mögöl. (Beküldetett) T. Szerkesztő ur! Becses lapja egyik újabb számában az a bizonyos ábrándos belmunkatárs ismét rólunk beszélt, s „Az utcáról“ bekezdésű cikkében zongorajátékunkat magasztalja. Kérjük tehát a t. Szerk. urat, legyen kegyes az illető ábrándos urnak e soraink által tudtára hozni, hogy amennyiben szilárd meggyőződése az, hogy a mi zongoránk s nem az utcai hideg szél zenéje boldogíthatja, különben is immár teljesen lehangolja levő zongoráinkat a legnagyobb készséggel — ha tetszik — minden nap rendelkezésére bocsátjuk. Illó tisztelettel: Ilonka és Mariska.

— Beküldetett. A királyi adóhivatal és a Krepelka-féle ház előtti járdákon össze-

gyülemlt tavaszi esővíz és sár teljesen lehetlenné teszik a postára való járást. Ezen kívül a Sziklasi-féle nevelőintézet növendékei, előkelő családok kis leánykái, ezek a hosszúharisnyájú, de rövid szoknyájú aprószenetek is bokáig erőlocs-pocsban kénytelenek lubickolni. A rendőrség persze minderről semmit sem tud, pedig a szemeit majd kiszurja, annyira közel esik hozzá. K. S.

— Állatkedvelőknek. Az állatkertben különféle fajú papagájok, kakadúk, kanárik és egyéb dísz-szobamadarak nagy választékban kaphatók jutányos áron. Ha a kívánt madár az állatkertben esetleg éppen nem volna, úgy azt az igazgatóság a legmegbízhatóbb külföldi kereskedőtől kész megszerezni. Az állatkertben elárúsított madaraknak azon előnyük van, hogy azok már teljesen acclimatizálva vannak. Kivánatra az igazgatóság küld kimerítő árjegyzéket. Ugyanott saját nevelésű különféle fiatal ebek kaphatók kitünő példányokban s árjegyzék azokról is kapható.

Irodalom.

Ráth Mór-nál jelent meg: Huszonöt év Magyarország történelméből. 1823—1848. Irta Horváth Mihály. Harmadik javított és bővített kiadás. Díszes nagy 8-rét. Három testes kötet, vagy 20 füzet. 100 tömött iv. Egy-egy füzet ára csak 50 kr. Kapható a kiadónál és minden könyvkereskedésben. Nagy történetirónk ezen legnevezetesebb epochalis könyve már több év óta teljesen elfogyott. A kiadó nagy szolgálatot tesz az irodalom ügyének, midőn a művet újra kiadja. Nélkülözhetlen kézikönyv ez minden művelt magyarnak. Bővebben ajánlanunk fölösleges.

Üzleti heti szemle.

Zenta, 1886. márc. 26.

(—n —ó.) Az e hó 20-án és 21-én megtartott országos vásárunk a meglehetősen látogatottság dacára éppenséggel nem felelt meg az ahhoz fűzött várakozásoknak, mert minden üzlet lanyha volt. Ló és szarvasmarha szép számban hajtatott föl, de azok csak igen nyomott áron voltak eladhatók; sertéseket és birkákat is fölötté olesón vesztegettek. A rőfös kereskedők nagyon rossz üzletmenetről és jelentéktelen forgalomról adnak jelentést. A kézműárosok se adhattak túl cikkeiken. E vásáron minden eladó panaszkodott, és jogosultan, mert a jelenlegi mostoha és zilált anyagi viszonyok minden irányban nagyon is észlelhető volt.

A lefolyt heti gabonaüzletünkben az irányzat meggyengült és az árak némileg csökkentek. Mai hetipiacunkon a következő árakat fizettek: buza 8—8.10, árpa 5—5.10, zab 5.70—5.80, kukorica 4.90—5 frt (100 kgkint, készpénz).

Felélő szerkesztő és kiadótulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

Nyilvános árverés.

A **Jeszenszky és Faragó cég** csődtömegéhez tartozó gazdasági gépek és géprészletek, u. m.:

Locomobilek, cséplőgépek, járgányok és járgánycséplők, kézi cséplők, kukoricamorzsolók, repás szecsavágók, trieurók, vetőgépek, ekék, taligák, boronák, szivattyúk, fecskendők, daralók, emelő-gépek, rosták, mérlegek, gépsziják, tömlők, gázcsövek, lemezek, sodronyszövetek s egyéb szerző-félekből álló ingóságok az állandó csődnitellezői választmány határozata folytán egyenként nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Az árverés foganatosítására 1886. évi **ápril 12-ének d. e. 9. órája s a következő napok** tüzetek ki határidőül.

Azon egyes cikkek után, melyeknek becsértéke **500 forintot meghalad**, venni kívánók **10%-ot mint bánatpénzt** az ígérés előtt letenni köteleztettek.

Az együvé tartozó tárgyak összesített becsértékben fognak árverés alá bocsátatni.

Figyelemzetnek egyúttal a venni szándékozók, hogy az árverés a hid utcai Tóth Péter-féle ház sarokbolt helyiségében fog a fönt kitűzött határidőben megkezdetni s itt befejeztetvén, az Árpád-utcai raktár-helyiségben fog folytatatni.

Az eladásra bocsátott tárgyak f. évi ápril 1-től kezdve, az ünnepnapokat kivéve, a délutáni órákban bárki által megtekinthetők.

Kelt Szegeden, 1886. évi március 19-én.

Molnár Márton s. k. tömeggondnok.

Arverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kishegyes község pénztára végrehajtatóak Takács János végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, az adai 268. sz. jkben fölvetett és Takács Anna férj. Péter Józsefné által megvett 263. ö. i. sz. ház és udvartelekre o. é. 590 frt 70 kr kikiáltási árban, továbbá az ugyanazon tkben fölvetett Gyarmat Andrásné sz. Balint Anna által megvett 6667. hr. sz. 1100 □-öles földre o. é. 221 frt kikiáltási árban, végre az ugyanezen tkben foglalt 4324/a. hr. sz. földből Takács Jánost illető és Varga Gergely által megvett felelő részre o. é. 200 frt kikiáltási árban ugyanazok kára és veszélyére az 1881. évi LX. t.-c. 155. szakasza értelmében az újabb árverést elrendelte, és hogy a fönnebb megjelölt ingatlanok az **1886. évi május hó 8-ik** (nyolcadik) napján d. e. 10 órákor Ada községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, svagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zentán, a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi jan. hó 10-ik napján.

Nékám Gyula, kir. aljbíró.

ELADÓ GŐZCSEPLŐ.

Egy teljesen jókarban lévő, a hivatalos kipróbálás után összesen alig három hónapon át használt **Hornsby-féle** öt lóerejű gőzgép s egy hozzátartozó **Hofherr és Schrantz-féle** legújabb rendszerű cseplőgép igen előnyös feltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést ad alólírott.

Zentán, 1886. márc. 10-én.

Czehe Győző.

BUDAPESTER

TAGBLATT

Am 1. April beginnt ein neues Abonnement auf das „Budapester Tagblatt“.

Wir erlauben uns aus diesem Anlasse die deutsche Bevölkerung Ungarns auf unser Blatt aufmerksam zu machen, das trotz seines kurzen Bestandes, so verbreitet und beliebt ist, dass es bereits zu den bekanntesten und beliebtesten hauptstädtischen Blättern zählt.

Ein Programm des „Budapester Tagblatt“ zu entwickeln, ist überflüssig. Man weiss überall, das unser Blatt die ausführlichsten und frischesten Berichte über alle interessanten und wissenschaftlichen Ereignisse bringt und dass es die einzige

entschieden oppositionelle deutsche Zeitung in Budapest ist.

Die politische Richtung wird nach wie vor dieselbe bleiben. Indem wir die Namen der politischen Mitarbeiter mittheilen, haben wir gleichzeitig jene politische Richtung angegeben, welche wir vertreten. Wir haben die Ehre zu unseren politischen Mitarbeitern zu zählen:

Graf Albert Apponyi, Stephan von Bittó, Graf Aurél Dessewffy, Klemens Ernst, Franz Fenyvessy, Bela Grünwald, Emerich Hódossy, Ferdinand Horánszky, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul von Somasich, Ladislaus Tomcsanyi, Emerich Vesster, Adolf Zay, Graf Robert Zeelinszky.

Der Redaction des Feuilletons widmen wir nach wie vor die grösste Pflege und wir dürfen mit Genugthuung hervorheben, dass alle hervorragenden Schriftsteller Ungarns unser Blatt bisher mit Beiträgen erfreuten.

Schliesslich machen wir auf unseren Oekonomist aufmerksam, der für jeden Kaufmann und Gewerbetreibenden ein gewissenhafter und verlässlicher Rathgeber ist und nach wie vor unabhängig nach jeder Richtung hin, jede Erscheinung auf finanziellem, kommerziellem und gewerblichem Gebiete kritisiren wird.

Gegenwärtig veröffentlichen wir den ausgezeichneten Roman

„YVETTE“ von Guy de Maupassant, auf welchem ein Original-Roman unseres Landsmannes, des Romanschriftstellers Ludwig Tolnai:

„Die Herren des Dorfes“ folgt, dem sich ein sensationeller Roman:

„Die Schatzinsel“ von Stephenson anschliessen wird. Weiters haben wir Romane: von

Theuriet, Quida, Daudet und Feuille

erworben, die im Laufe des Sommers zum Abdruck gelangen. Um Jedermann von der Vorzüglichkeit des

Budapester Tagblatt

zu überzeugen, sind wir bereit, franco und gratis Probenummern zuzusenden.

Die Abonnementspreise betragen:
monatlich — fl. 1.20 | halbjährig — fl. 7.—
vierteljährig — fl. 3.50 | ganzjährig — fl. 14.—

Administration des

BUDAPESTER TAGBLATT

Pallas lith. u. Druckerei-Actien-Gesellschaft

IV. Bezirk, Kecksméteggasse Nr. 6.

Hirdetmény.

A zentai takarékpénztár részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az intézetnél egyesek által kezizálogképen elhelyezett, de kellő időben ki nem váltott **különféle arany- és ezüst nemű, továbbá részvények és sorsjegyek f. évi március 28-án d. u. 1/2 órákor** az intézet helyiségében

nyilvános árverés utján

eladatni fognak. Ezen árverésre a t. c. közönség ezennel meghívatik.

Zentán, 1886. március 18-án.

Mihálkovits István,
igazgató-elnök.

HIRDETMÉNY.

A Zentavidéki takarékpénztár tulajdonát képező főtéri ház emelete, — vagy pedig azon esetben, ha az intézet az emeletbe helyezettnek át — az intézet mostani helyisége, mely egy nagy bolt, 2 szoba és konyhából áll, 1886. ápril 24-től (Szt.-György nap) 1 vagy több évre bérbe adandó. Bővebb alólírotnál megtudható.

Horovitz Bertalan,
v. igazgató.

Az országos magyar gazdasági egyesület

pártfogása alatt álló termény- és bizományi üzlet.

Iroda: Budapest, V., Arany J.-utca 11. sz. (Sztányi-ház) Nádor-utca sarkán.

Termények adás-vételét bizományban teljesíti.

Raktart tart és ajánl:

valódi oberndorfi és sárga bucok, répa-magot	francia, olasz, angol perje, Bromus, Dactylis-glomerata, stb. fűmagvakat jutányosan,
I-a arankamentes francia lucernát,	I-a oliva gépkendő-olajat,
I-a " magyar "	gyári gépolajat, ásvány-gépkendőolajat, lémpaolajat,
I-a " lóherét,	paraffin, kocsikenőcsöt,
baltacimot, mohart, bükkönyt, komócsint,	petroleumot, császárpetroleumot,
fűmagkeveréket,	saponaria gyökeret, saponaria gyapjunosóport, gabonaszák, szekér- és kazaltakaró-ponyvákat, stb.
eiedeti angol Chevalier Pedigrée és Golden Melon vetőgömpákat, stb.	

Arany János-utca 11. Szávoszt Alphons, Arany János-utca 11.

172

Kitüntetett:

A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triesti 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZÉ

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos forrástár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack 1.800,000 palack.

Zentán kapható: Buchwald József, Hegedüs Dániel, Mester Lajos, Nicolits M., Schambach Emil és Zettin József uraknál.